

جنپش وکلای پاکستان 2007-2009))

PAKISTAN'S LAWYERS MOVEMENT

JORDYN PHELPS

INTERNATIONAL CENTER ON NONVIOLENT CONFLICT

ICNC SUMMARY, AUGUST 2009

TRANSLATION: ICNC, BEHNAM SAREMI (TRANSLATOR), JANUARY 2010

جنبش ها و پویش ها

جنبش وکلای پاکستان (2007-2009)

جان فلپس

آگوست 2009

خلاصه ی مبارزات:

در سال 2005، افتخار چادری به سمت ریاست دیوان عالی پاکستان برگزیده شد. وی دادگاه را به شیوه ای اداره می کرد که مورد خواست و نظر رئیس جمهور وقت، پرویز مشرف نبود. به طور مثال وی دو شغل بودن مشرف به عنوان رئیس جمهور و فرمانده ی ارتش را از نظر قانونی به چالش کشید.¹ در 9 مارس، 2007، پرویز مشرف با اعلام اینکه چادری از سمت خود سوء استفاده می کند، فعالیت وی به عنوان رئیس دادگاه عالی را به حالت تعلیق در آورد. جامعه ی حقوقی پاکستان به طور گسترده ای این اقدام مشرف را به عنوان تلاشی برای تحدید استقلال فزاینده ی دیوان عالی تحت هدایت چادری بر شمرد. جامعه ی حقوقدانان به سرعت دست به حرکت های بی خشونت و سازماندهی شده زد تا مخالفت خود را در برابر این اقدام مشرف اعلام دارد.²

حقوقدانان جنبشی را سازماندهی کردند که "عدلیه با چاوو تحریک" یا "جنبش نجات دستگاه قضائی" خوانده می شد. در حدود 80 هزار حقوقدان با هدف انتساب دوباره ی چادری به سمت ریاست دیوان عالی و احیای استقلال دستگاه قضائی در پاکستان در کنار گروه های سیاسی این کشور قرار گرفتند. یکی از هواداران دیوان عالی، تشکیل این جنبش را اینگونه توصیف کرد، "این برای نخستین بار در تاریخ پاکستان است که حقوقدانان گرایش های متفاوت سیاسی خود را کنار نهاده و برای برقراری حاکمیت قانون به چنین همبستگی حرفه ای و بی سابقه ای دست زده اند." در پی خلع چادری از سمتش، وکلا در سراسر کشور به تظاهرات و راهپیمایی های مسالمت

آمیز دست زدند. فعالیت های بی خشونت وکلا با سرکوب شدید دولت رویرو شد. به گفته‌ی دیده بان حقوق بشر، "حاکمان به شکل خشونت آمیزی دست به سرکوب مقاومت مدنی زده و اقدام به ضرب و شتم وکلا و فعالان اپوزیسیون و اهالی رسانه‌ها کردند که بازگو کننده‌ی این وقایع بودند".⁴ با وجود سرکوب خشن، وکلا همچنان جنبش را بی خشونت نگاه داشتند. دولت در 20 جولای 2007، تسلیم فشار‌های خستگی ناپذیر و مقاومت مدنی بی خشونت وکلا شده و چادری را دوباره به ریاست دیوان عالی پاکستان بازگرداند. انتصاب دوباره‌ی چادری یک موفقیت قابل ملاحظه برای جنبشی به شمار می‌رفت که تنها 4 ماه از عمر آن می‌گذشت، اما این موفقیت مقطوعی بود.

تنها پس از چندماه، مشرف دوباره شروع به سرکوب دستگاه قضایی این کشور کرد. در 3 نوامبر 2007، مشرف اعلام وضعیت فوق العاده در پاکستان کرده و قانون ایالتی را به مرحله‌ی اجرا گذاشت که به موجب آن قانون اساسی تعليق شده و مشرف این اختیار را پیدا می‌کرد که بدون نظارت دستگاه قضایی به کار خود ادامه دهد. با این ادعا که قانون ایالتی برای مبارزه با تروریسم ضروری است، این قانون به مرحله‌ی اجرا درآمد، آن هم درست چند روز پیش از اینکه قراربود دیوان عالی به درخواستی که قانونی بودن انتخاب مجدد مشرف را به چالش می‌کشید مورد رسیدگی قرار دهد.⁵ در یک نافرمانی آشکار و غیرمعمول، در حدود دو سوم از 97 قاضی ارشد پاکستانی از پذیرش وضعیت فوق العاده سر باز زدند که "برخورد فوری" حکومت را پی‌داشت. تمامی که قضاتی در برابر شرایط اعمال شده مقاومت می‌کردند، از جمله چادری، فوراً اخراج و بازداشت شدند. با وجود بازداشت‌ها، وکلای سراسر کشور در اتحاد با همکاران شان، تعليق قانون اساسی از سوی مشرف را نپذیرفتند. به دلیل همزمانی مقاومت مدنی وکلا و افزایش فشار‌های بین‌المللی، مشرف در 28 نوامبر 2007، از سمت خود در فرماندهی ارتش استغفا داده و در 15 دسامبر 2007 حالت فوق العاده را لغو کرد.

با ملغی شدن قانون اضطراری، مشرف برگزاری انتخابات عمومی را اعلام نمود. اگرچه انتخابات اساساً برای ژانویه‌ی 2008 برنامه‌ریزی شده بود، حکومت

انتخابات را تا اواسط فوریه به تعویق افتاد. این تصمیم زمانی صورت گرفت که بی نظیر بوتو، رهبر اصلی ترین حزب مخالف "حزب مردم پاکستان" در دسامبر 2007 ترور شد.⁷ ترور بوتو فضای سیاسی پاکستان را پیچیده تر و عصبی تر کرد. پیش از انتخابات، این نگرانی وجود داشت که مشرف نتیجه‌ی انتخابات را دستکاری کند. اما نتیجه به شدت به سود حزب مردم پاکستان بود که حزب مشرف یعنی "مسلم لیگ" را شکست داد. این دلیل عمدۀ ای بود که نشان می‌داد مشرف دست به تقلب در انتخابات نزدۀ است.⁸ کمیسیون حقوق بشر آسیا نقش جنبش وکلا در این انتخابات را اینگونه مورد تقدیر قرارداد که، "در سراسر آسیا هیچ همتایی برای این جنبش وجود ندارد. اینکه این انتخابات برگزار شده و مردم به احرازی رای دادند که در برابر استبداد حاکمان نظامی ایستادگی کردند، تا میزان زیادی مرهون این جنبش است." علاوه بر فعالیت‌های وکلا، نتیجه‌ی انتخابات بازتاب دهنده‌ی فضای پرآشوب پاکستان بعد از ترور بوتو نیز بود.

پس از انتخابات 2008، قدرت جنبش وکلا به واسطه‌ی یک سری فعالیت‌های بی خشونت منظم افزایش یافت (در بخش "کنشهای استراتژیک" بیشتر در اینباره توضیح خواهیم داد). در 18 آگوست 2008، مشرف که خود را در برابر استیضاح پارلمان جدید می‌دید، از ریاست جمهوری کناره گرفت. اما مبارزه برای دستگاه قضایی آزاد با استعفای مشرف پایان نیافت. انتخابات فوری، آصف علی زرداری، همسر بی نظیر بوتو در 6 سپتامبر آزادی‌های اندکی را برای دستگاه قضایی در پی داشت. این در حالی بود که پیش از این به وکلا وعده‌ی آزادی عمل بیشتری داده شده بود. در واکنش به این موضوع، جنبش وکلا تظاهرات عظیمی را در اسلام آباد برپا کرد که بسیاری از هواداران جامعه‌ی مدنی پاکستان در آن شرکت کردند و در پی آن زرداری، در تاریخ 16 مارس 2009، مجبور به انتصاب مجدد چاودری به ریاست دیوان عالی کشور شد. در یک بازه‌ی زمانی حدوداً 2 ساله، جنبش وکلا تنها از طریق تاکتیک‌های مبارزات بی خشونت به اهداف خود دست یافت.

تاریخ سیاسی:

از زمان استقلال از هندوستان انگلیسی در سال 1947، پاکستان در تلاش برای برقراری یک مردم‌سالاری با ثبات بوده است. این کشور چهار کودتای نظامی را تجربه کرده و درگیر مبارزه با فساد سیاسی، تروریسم و نقض حقوق بشر بوده است.

در سال‌های اخیر، این کشور با چالش‌های دشواری همچون طالبان و شورشیان تروریست موواجه بوده است که تهدید جدی برای ثبات داخلی آن به شمار می‌آمده‌اند.

به دلیل تغییر رهبران سیاسی و صاحب نفوذ، چهره‌ی سیاسی پاکستان در دهه‌ی اخیر دستخوش تغییرات بسیاری بوده است. در سال 1999، مشرف با یک کودتای نظامی که مورد تایید دیوان عالی این کشور نیز واقع شد، به قدرت رسید.¹⁰ در آن زمان مشرف فرمانده ارتش بود و انتظار می‌رفت که وی با قرار گرفتن در جایگاهی که کاملاً می‌باشد غیرنظامی باشد، از سمت فرماندهی ارتش استعفا دهد. اما مشرف تا زمانیکه تحت فشار جنبش وکلا و فشار‌های بین‌المللی قرار نگرفته بود، فرماندهی ارتش را رها نکرد تا اینکه در برابر این فشار‌ها تسلیم شده و در سال 2007 از این سمت استعفا داد.¹¹

سیاست پاکستان ممکن است به سود جنبش وکلا پیش برود. رئیس جمهوری فعلی و همسر بی‌نظیر بوتو، آصف علی زرداری، به دلیل شرایط بد اقتصادی و نارضایتی عمومی در میان مردم محبوبیت خود را از دست می‌دهد.¹² نواز شریف، که در سال‌های 1990 نخست وزیر پاکستان بود (نخست وزیری که مشرف در سال 1999 او را برکنار نمود)، پیش‌پیش جنبش وکلا قرارداشته و به عنوان یک رقیب در برابر زرداری، از محبوبیت مردمی چشمگیری برخوردار شده است.¹³

کنشهای استراتژیک:

توانایی وکلای پاکستانی در سازماندهی کنش‌های استراتژیک دلیل اصلی موفقیت آنان بود. جنبش این توفیق را داشت که تحت ساختار غیرمتمرکز جامعه‌ی حقوقی پاکستان خود را سر و شکل دهد. به علاوه، ساختار حقوقی پاکستان شیوه‌ی خوش ساختی را برای انتشار پیام‌ها به کوشندگان جنبش سبب می‌شد. کمیته‌ی کنش ملی حقوق‌دانان، با همکاری انجمن هیئت وکلای پاکستان تصمیم‌های عمدۀ‌ی جنبش را اتخاذ کرده و پیام

های جنبش از طریق شوراهای محلی هیئت و کلا در سراسر کشور پخش می شد.¹⁴ به دلیل وجود ساختار و شبکه‌ی ارتباطی، حتی پیش از آغاز جنبش، حقوقدانان توانستند به سرعت و به طور موثر خود را آماده کنند.

حقوقدانان دست به سازماندهی تظاهرات بی خشونت در سراسر کشور زدند. به طور نمونه، یک روز پس از اینکه مشرف وضعیت فوق العاده اعلام نمود، حقوقدانان دادگاه عالی سیند در کراچی، به نشانه‌ی اعتراض کارهای روزانه‌ی خود را به طور معمول و بدون توجه به تغییر قوانین انجام دادند. به گفته‌ی کاشف پرچا، یکی از وکلای این دادگاه، "پلیس با احتیاط و بدون برانگیختن حساسیت، وکلا و هر آنکه کوت سیاه به تن داشت را در همه جا همچون کتابخانه و فروشگاه دستگیر می کرد."¹⁵ در پی اعتراض‌ها در دادگاه سیند، روند سرکوب به آنجا هم رسید. به طور تخمینی در حدود 25 هزار حقوقدان و فعال سیاسی دستگیر شده و رسانه‌ها مجبور به سکوت شدند.¹⁶ این دستگیری‌ها در هنگام تظاهرات و در پی اعلام قانون فوق العاده رخ می داد.

جنبش حقوقدانان دست به ایجاد پویشی برای کسب حمایت بین المللی زد تا این طریق در داخل به فشارها بر علیه رژیم مشرف بیافزاید. ملغی کردن قانون شرایط اضطراری در واقع با دسترسی جنبش حقوقدانان به رهبران بین المللی میسر شد. چادری شخصا به مقامات آمریکا و انگلیس نامه نوشته و خواستار پیشتبانی آنان شد.¹⁷ در نهایت، دو کشور آمریکا و انگلیس که به دلیل کمک‌های مشرف در مبارزه با تروریسم، روابط بسیار مستحکمی با وی داشتند، از او درخواست کردند که قانون اضطراری را ملغی کند.

در سال 2007 و زمانیکه جنبش حقوقدانان نشان داد در برابر رژیم مشرف ایستاده است، هماهنگی استراتژیک کمپین نیز ارتقا پیدا کرد. این کار زمانی رخ داد که انجمن هئیت وکلای پاکستان در 9 فوریه‌ی 2008، میزبان گردهمایی حقوقدانان ملی در اسلام آباد شد. این گردهمایی نقش استراتژیک عمده‌ای در صدور قطعنامه‌ای داشت که اهداف جنبش را مشخص می کرد.¹⁸ این قطعنامه موارد نقض حقوق بشر در زمان اجرای قانون اضطراری را محکوم کرده و متعهد شد که "تا اجرای قانونی اساسی و

بازگرداندن اعضای صاحبنام دستگاه قاضی، نظیر آنچه تا 2 نوامبر 2007 حاکم بود، به مبارزه ادامه دهد.¹⁹

در ژوئن سال 2008، هواداران جنبش وکلا در عظیم ترین کنش عمومی جنبش شرکت کردند که "راهپیمایی بزرگ" نام داشت. هدف این راهپیمایی درخواست استعفای مشرف و بازگرداندن قضات اخراجی بود. در حالیکه راهپیمایی بزرگ به شکل نسبتاً کوچکی آغاز شد و "تلویزیون جی ای او" تعداد شرکت کنندگان را 50 هزار نفر تخمین زد، در پایان به عنوان "عظیم ترین تظاهرات شهر" لقب گرفت.²⁰ راهپیمایی 4 روزه، که در واقع یک حرکت یک کاروان موتوری بود، از کراچی آغاز شده و به اسلام آباد رسید.²¹ تعداد شرکت کنندگان در پایان تظاهرات به 500 هزار نفر رسیده بود که مسافت 1500 کیلومتری کراچی-اسلام آباد را طی کرده بودند. نکته‌ی قابل توجه در تظاهرات حامیان جنبش این بود که مشخص شد جنبش حقوقدانان از سطح جامعه‌ی حقوقی پاکستان فراتر رفته است. طیف وسیعی از فعالان جامعه‌ی مدنی و کوشندگان سیاسی در این تظاهرات شرکت کردند. این راهپیمایی نشان داد که هدف جنبش از انتصاب مجدد قضات فراتر رفته و اینک خواست جنبش تاسیس پاکستانی دموکراتیک تحت حاکمیت قانون است.

در کنار اینها، حزب مردم پاکستان تلاش برای استیضاح مشرف در پارلمان را آغاز کرد. در 10 آگوست 2008، جنبش حقوقدانان اولین تظاهرات خود را بعد از استعفای مشرف در کراچی برپا کرد. این تظاهرات بار دیگر ثابت کرد که جنبش وکلا از سطح جامعه‌ی حقوقی پاکستان فراتر رفته و در احراق خواست‌های خود در دوره‌ی دولت بعدی نیز اصرار خواهد ورزید. رضا پیربهای، روزنامه‌نگاری که از این تظاهرات گزارش می‌داد، گفت: این حرکت نشان می‌دهد که تغییر بنیادینی به سود جنبش حقوقدانان ایجاد شده است. "در آن روز، همچون سایر تظاهرات، قضات و وکلا مورد حمایت روزنامه‌نگران بوده و از سوی فعالان حزب مردم، حزب

سوسیالیست بین الملل، گروه مقاومت مردم، چندین اتحادیه های بازرگانی و شهروندان مستقل همراهی شد.²³

در 6 سپتامبر 2008، آصف علی زرداری، نامزد حزب مردم پاکستان به ریسی جمهوری برگزیده شد. در طول مبارزات انتخاباتی، زرداری وعده داد که ظرف مدت 30 روز که در آن حزبش به تشکیل دولت مشغول خواهد بود، چادری را به سمت سابقش بازگرداند. اما وقتی به ریاست جمهوری رسید وی نه چادری را باز گرداند و نه قانون اساسی پیش از وضع فوق العاده را به مرحله‌ی اجرا درآورد. از این‌رو جنبش حقوق‌دانان دوباره به خیابان‌ها آمد. سه روز پس از دومین سالروز تشکیل جنبش، یعنی 12 مارس 2009، فعالان همراه با طیف وسیعی از جامعه‌ی مدنی (گروه‌های حقوق بشری و فعالان سیاسی) شروع به تظاهرات کردند و وعده دادند که در روز 16 مارس این تظاهرات را در اسلام‌آباد به یک تحصن بزرگ تبدیل خواهند کرد و تا بازگشت چادری به اعتراض خود ادامه می‌دهند. چند روز مانده به رسیدن تظاهرات کنندگان به اسلام‌آباد، زرداری از همه سو تحت فشار قرار گرفت تا در برابر خواست حقوق‌دانان تسلیم شود. فرماندهی ارشاد پاکستان، اشفق پرویز کیانی، که به عدم مداخله جویی شهرت داشت، از زرداری خواست "این الودگی را پاک کند". وی هشدار داد که نارضایتی‌ها نه تنها در خیابان‌ها رو به افزایش است، بلکه در میان دسته‌های نظامی نیز رخنه کرده است.²⁴ همچنین فشار‌های بین المللی نیز شدت می‌گرفت. بینا سرور، که از شبکه‌ی اطلاعات جهانی گزارش می‌داد، گفت که در روزهای منتهی به 16 مارس، "تلاش‌های زیادی از سوی وزرای امور خارجه‌ی امریکا و انگلیس، هیلاری کلینتون و دیوید میلیبند، در جریان بود تا راهی برای عبور از این بست بیابند".²⁵ در 16 مارس که قرار بود طبق برنامه مردم تظاهرات خود را به سمت پایتخت آغاز کنند، زرداری تسلیم قدرت مردم شده و چادری را همراه با 59 قاضی دیگر که از پذیرش قانون اجباری مشرف سرباز زده بودند را دوباره به سمت‌های خود باز گرداند.²⁶ به گفته‌ی یک تحلیلگر، این یک اعلان مهم بود که پیروزی آشکاری برای جنبش حقوق‌دانان رقم زد. تصمیم زرداری به انتصاف مجدد چادری از سوی تحلیلگران به عنوان نوعی امتیازدهی به مردم برای لغو "تظاهرات عظیم" 16 مارس در اسلام‌آباد، تفسیر شد. تظاهرات مردمی که به واسطه‌ی فشارها

و تاثیری که داشت می توانست به سقوط دولت وی بیانجامد.²⁷ تظاهرات عظیم در اسلام آباد موفقیت جنبش وکلا را نشان داده و ثابت کرد که وقی شهروندان یک کشور نیروی خود را سازماندهی می کنند، دیگر این دولت نخواهد بود که به آن کشور حکم می راند، بلکه خواست مردم است که حاکم خواهد شد.

شرایط امروز:

در حالیکه جنبش وکلا برای احیای دستگاه قضایی مستقل تشکیل شده بود، با گسترش آن از سطح وکلا و ورود آن به قلب جامعه‌ی مدنی دستخوش تغییر شد. هر چند که حقوقدانان اکنون به جایگاه حقوقی خود بازگشته اند اما به واسطه‌ی حرفة‌ی خود همچنان در جامعه‌ی مدنی تاثیر خود را دارند. در جولای 2009، دیوان عالی به ریاست چادری، فرمان مشرف مبنی بر اعلام وضع اضطراری در سال 2007 را غیرقانونی اعلام کرد.²⁸ اگرچه وکلا دیگر به خیابان‌ها نمی‌آیند اما تعهد آنها به حفظ یک دستگاه قضایی آزاد همچنان دیده می‌شود.

برای مطالعات بیشتر:

“Destroying Legality: Pakistan’s Crackdown on Lawyers and Judges,” Human Rights Watch, December 2007,<http://www.hrw.org/en/node/10527/section/1>

“Times Topics: Iftikhar Muhammad Chaudhry,” New York Times Website, March 16, 2009,http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/people/c/iftikhar_mohammad_chaudhry/index.html

Reza Pirbhai, “Another View of Pakistan: Men in Black,” March 15, 2009, Pak Tea House,<http://pakteahouse.wordpress.com/2009/03/15/another-view-of-pakistan-men-in-black/>

Ifran Mufti, “Independent Judiciary in Pakistan: A Hard Won Victory,” GCAP,http://www.civicus.org/media/Independent_Judiciary_in_Pakistan-Victory_hard_earned.pdf

منابع:

1. “Times Topics: Iftikhar Muhammad Chaudhry,” New York Times Website, March 16, 2009,http://topics.nytimes.com/top/reference/timestopics/people/c/iftikhar_mohammad_chaudhry/index.html
2. “Destroying Legality: Pakistan’s Crackdown on Lawyers and Judges,” Human Rights Watch, December 2007, <http://www.hrw.org/en/node/10527/section/1>
3. Ali Khan, “The Lawyers’ Movement in Pakistan: Law Beyond Politics,” 3, December 26, 2007, Social Science Research Network: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1078727

4. "Destroying Legality: Pakistan's Crackdown on Lawyers and Judges," Human Rights Watch, December 2007, <http://www.hrw.org/en/node/10527/section/1>
5. Ibid., 8
6. Ibid., 3
7. "Pakistan: Country Summary," *Human Rights Watch World Report 2008*, 1
8. The top-three vote recipients in the election were the Pakistan People's Party (30.6), the Pakistan Muslim League (Q) (23%) and the Pakistan Muslim League (N) (19.6%).
9. Reza Pirbhai, "Another View of Pakistan: Men in Black," March 15, 2009, *Pak Tea House*, <http://pakteahouse.wordpress.com/2009/03/15/another-view-of-pakistan-men-in-black/>
10. Barry Bearak, *New York Times*, "Pakistan Court Upholds Coup but Orders Reform," May 13, 2000, <http://www.nytimes.com/2000/05/13/world/pakistan-court-upholds-coup-but-orders-reforms.html>
11. "Musharraf Gives Up Army Uniform," *BBC News*, November 28, 2007, http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/7116290.stm
12. Pakistan, *New York Times*, August 12, 2009, <http://topics.nytimes.com/top/news/international/countriesandterritories/pakistan/index.html>
13. Profile: Nawaz Sharif, *BBC News*, June 12, 2009, http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/6959782.stm
14. Zahid Shahab Ahmed, "Lawyers-led Movement for the Freedom of Judiciary and Promotion of Democracy in Pakistan (draft)," 12
15. "Destroying Legality: Pakistan's Crackdown on Lawyers and Judges," Human Rights Watch, December 2007, <http://www.hrw.org/en/node/10527/section/1>
16. Reza Pirbhai, "Another View of Pakistan: Men in Black," March 15, 2009, *Pak Tea House*, <http://pakteahouse.wordpress.com/2009/03/15/another-view-of-pakistan-men-in-black/>
17. "Open letter from the Chief Justice of Pakistan," HRCp, <http://hrcpblog.wordpress.com/2008/01/31/open-letter-from-the-chief-justice-of-pakistan/>
18. Zahid Shahab Ahmed, "Lawyers-led Movement for the Freedom of Judiciary and Promotion of Democracy in Pakistan (draft)," 11
19. Draft resolution of the National Lawyers' Convention is available at: http://www.pakistanthinktank.org/files/File/RESOLUTION_PASSED_BY_THE_NATIONAL_LAWYER%5B1%5D.doc
20. Arif Rafiq, "The Long March Ends: Islamabad Comes Alive," *The Pakistan Policy Blog*, June 13, 2008, <http://pakistanpolicy.com/2008/06/13/the-long-march-ends-islamabad-comes-alive/>
21. "Pakistan: Lawyers Long March Against Musharraf," *The Guardian*, June 10, 2008, <http://www.guardian.co.uk/world/2008/jun/10/pakistan>
22. "Bhutto's Widower Wins Presidency," *BBC News*, September 6, 2008, http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/7600917.stm
23. Reza Pirbhai, "Another View of Pakistan: Men in Black," March 15, 2009, *Pak Tea House*, <http://pakteahouse.wordpress.com/2009/03/15/another-view-of-pakistan-men-in-black/>
24. "Kiyani Warns Zidari against unrest in Pakistan," *India Times*, March 9, 2009, <http://article.wn.com/view/2009/03/09/Kiyani.warns.Zardari.against.unrest.in.Pakistan/>
25. Beena Sarwar, "Pakistan Evades Chaos by Reinstating Judge," *Global Information Network*, March 16, 2009, <http://proquest.umi.com.proxyau.wrlc.org/pqdweb?did=1661833101&sid=2&Fmt=3&clientId=31806&RQT=309&VName=PQD>
26. Ifran Mufti, "Independent Judiciary in Pakistan: A Hard Won Victory," GCAP, http://www.civicus.org/media/Independent_Judiciary_in_Pakistan-Victory_hard_earned.pdf
27. Hanay Ramadan, "Pakistan: Giving in to People's Power," *IslamOnline.net*, http://www.islamonline.net/servlet/Satellite?c=Article_C&cid=1236509062774&pagename=Zone-English-Muslim_Affairs%2FMAELayout
28. Salman Masood, "Musharraf Decree in '07 Was Illegal, Court Rules," *New York Times*, July 31, 2009, <http://www.nytimes.com/2009/08/01/world/asia/01pstn.html?scp=3&sq=salman%20masood&st=cse>

